

Журавель С.О.

СУЧАСНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

На сучасному етапі розвитку ринкових відносин загострюється конкуренція і підвищуються вимоги споживачів, тому постійні нововведення можуть стати одним із факторів отримання конкурентних переваг. Пошук ефективних організаційних форм управління нововведеннями, створення механізму інтеграції та координації діяльності в процесі розробки й впровадження нововведень вимагають підвищення уваги до інноваційного менеджменту, як сукупності організаційно-економічних методів та форм управління у підприємством.

Досвід промислово розвинутих країн є взірцем того, як їх підприємства проводять інноваційну стратегію, збільшуючи обсяг виробництва, реалізації та прибутку, підвищуючи продуктивність праці, прискорюючи оборотність вкладеного капіталу, освоюючи і поставляючи на ринок якісно нові види продукції з метою підвищення норми прибутку. Потреба в постійному оновленні асортименту продукції та технології, її виготовлення, змушує вводити наукові й проектні розробки в систему діяльності підприємств, орієнтуючи їх на прискорення інноваційних процесів - відбувається злиття науки, техніки і виробництва в єдине ціле, що породжує новації та прискорює їх.

В умовах ринкової економіки ефективний розвиток підприємств на тривалу перспективу можливий лише при врахуванні досягнень науково-технічного прогресу. За оцінками експертів, в Україні налічується близько 40-60 територій, де доцільно створювати технополіси та технопарки. На даний час процес створення цих інноваційних організаційних структур, незважаючи на досить потужний науковий і промисловий потенціал та перспективність розвитку для багатьох регіонів України, знаходиться ще на початковій стадії і має досить несистематичний і епізодичний характер. Активізація процесу значною мірою залежить як від ініціативи органів місцевої влади, так і від самих підприємств. У зв'язку з цим досить гострою є проблема своєчасного просування інноваційних можливостей, концентрації ресурсів, оперативного управління інноваційним процесом при мінімальному ризику від неправильного вибору інноваційного напрямку. Стратегія управління інноваціями має бути складовою частинною стратегії управління розвитком підприємства, а саме питання вибору та оцінки інноваційних стратегій має бути центральним у проблемі тривалого розвитку підприємства. В тісній взаємодії зі зміною фаз у життєвому циклі технологічного укладу в сучасній концепції інноватики розрізняють нововведення-продукти, нововведення-процеси та модифікацію продуктів. Безпосередньо нововведення-продукти вважаються первинними. Поява неординарних нововведень-продуктів означає зародження нового технологічного укладу.

Інновації в будь-якому секторі економіки вимагають фінансових вкладень. Згідно з принципами маргінального підходу оптимізація інвестиційної програми лежить у межах вирішення певної проблеми та у визначенні точки рівноваги, в якій гранична вартість капіталу дорівнює граничній вартості дохідності програми

оновлення виробництва. Ефективність інноваційних проектів залежить від якості інновацій.

Робота виконана під керівництвом доц. кафедри менеджменту Лагутцева А.Р.